

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petite vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Častiti gospodje volilci!

Kandidatje narodne stranke za jutrišnjo volitev drugega volilnega razreda so gospodje:

Jan Vladimir Hrasky, deželni inženjer;

dr. Lovro Požar, c. kr. gimnazijski profesor;

dr. Ivan Tavčar, odvetnik in hišni posestnik.

Narodni volilci! Bodite složni in izkažite soglasno svoje zaupanje tem izkušenim in odločno narodnim možem.

Za izvrševalni odbor narodne stranke:

dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški predsednik.

Volilna reforma v drž. zboru.

Na Dunaji, 20. aprila.

Končno smo čakali dan razprave o volilni reformi. Sodili smo, da se bode ta dan zmatral kot nekaj historičen moment, velevažen za bodočnost cele države; mislili smo, da bode tekla razprava ob največjem zanimanju vseh strank, da si bodo te sveste, da se polaga temelj novi dobi. Motili smo se. Nič navdušenja, sama indolentnost se je zrcalila na licih poslancev, le redki so bili tisti, ki so se zanimali. Ogromna večina poslancev je volilni reformi sovražna in bi jo najraje preprečila, da se upa to storiti. Ministri so dajali poslancem slab vzgled. Zdaj in zdaj se je za trenotek prikazal v dvorani grof Badeni, pa se koj zopet umaknil. Govorniki so govorili skoro le za stenografe. Kvečjemu 70 poslancev je bilo v dvorani, in še ti so pisali pisma, čitali liste ali pa si pripovedovali stare anekdote...

Začetkom se je se je pri tretjem branju vzprejel penzijski zakon, potem pa se je začela debata o volilni reformi.

Poročevalec o vladnem načrtu dr. Goetz je izrazil nadejo, da po vzprejetju te predloge preneha živahno gibanje, katero je merilo na premembo do-

sedanje volilne pravice. Vladna predloga skuša obstoječi volilni red popolniti in razširiti, spraviti ga v soglasje s premenjenimi razmerami. Po njej dobi $3\frac{1}{2}$ milijona državljanov volilno pravico. Predloga je zasnovana na principu splošne in jednake volilne pravice, kateri princip pride sedaj vsaj deloma tudi v nas do veljave, dočim sodi večina zbornična, da se več nego je rečeno v predlogi, sedaj ne more dovoliti, zlasti da nikakor ne kaže uveljaviti izključno splošne volilne pravice. Mnogi bodo s predlogo nezadovoljni, v celoti pa predstavlja važen napredek. Želeti je pač, da bi se doseglo kaj boljšega, a ker to ni mogoče, naj se ne zavrže, kar je dobro.

Za manjšino odseka za volilno reformo je poročal dr. Slavik, ki je ponovil pravno zavarovanje, katero so češki poslanci formulovali tedaj, ko so predlagali uvedbo splošne volilne pravice, ter z ozirom na predgovornikova izvajanja povdarjal, da se močno moti, kdor misli, da utibne vprašanje o splošni volilni pravici, čim obvelja ta predloga. Dokler se ne uvede splošna volilna pravica, se bo moral vsak državni zbor ž njo baviti, ker neodvisni poslanci ne bodo pripustili, da bi se obstoječe krivice za večne čase petrificirale. Krivice se morajo odpraviti, in to je vendar krivica, če se državljani dele na vrste, če ima 20 veleposestnikov toliko pravic kakor 9000 kmetov volilcev. Slovani so po sedanjem volilnem redu zelo prikrajšani. Ne češkim in na Moravskem ima 5 milijonov Slovanov 49 poslancev, 2 milijona Nemcev pa 47. Slovani ostanejo tudi po novem volilnem redu državljani druge vrste in zato češki poslanci ne morejo pritrditi vladnemu načrtu. Ta načrt ima namen, ohraniti nejednakost. Kdor je pravičen in se ne boji ljudstva, naj glasuje za predlog manjšine.

Oglasilo se je 39 govornikov, 16 contra in 23 pro, med njimi tudi Pfeifer in dr. Gregorec.

Prvi je govoril Pernerstorfer, ki je opozarjal, koliko časa je trajalo od predložitve Taaffeovega načrta, dokler se je zbornica zjedini na nov načrt. S tem načrtom ne bo nihče zadovoljen. Zbornična večina čuti, da je nje prevlada tudi po tej reformi zagotovljena, zato je ugriznila v kisl

jabolko, dasi jej nikakor ne tekne. Trenotek je pač važen, toda vlada in parlament sta majhna. Z jedno roko ponujata obsežnejšo volilno pravico, z drugo pa jemljeta potem specialnih določb vse tisto nazaj. Čudno je, da ima v naši državi plemstvo največ političnih pravic. (Klici: Židje!) Tudi denarni žakelj ima velikanski upliv, in ta upliv bode še rasel, a najvažnejši element je sedaj plemstvo. Kar hočejo veleposestniki, to se zgodi in karakteristično je, da odloča tisti element, ki je že neštevilokrat dokazal, da ima najmanj politične pameti. Delavci, kateri se ne morejo udeleževati političnega dela, se na vse mogoče načine zatirajo. Tako je bilo za časa grofa Taaffeja, tako za časa koalicijske vlade, najslabše vlade, kar jih je kdaj bilo v naši državi, in tako dasi nekoliko milejše je tudi sedaj. Holzinger je še vedno sodni podpredsednik in državni pravdnik je še vedno tisti Hawlath, čigar nesposobnost nadkrilja samo še njegov servilizem. Mali napredek, da dobe delavci volilno pravico, se je dosegel le vsled neprestane agitacije organizovanih delavcev. Delavci hočejo splošno, jednako in direktno volilno pravico in ne izključijo niti žensk. Temu se izvestni poslanci seveda smejejo. Dr. Steinwender je ponosen na to, da je mož. Duhovita žena, Marija Ebner-Eschenbach je nekoč rekla: Vsaka žena ima milijon sovražnikov: vse neumne moške. In če pregledate to, kar je storil naš parlament v dolgih desetletjih, ali morete trditi, da bi bile ženske, ko bi bile tu seделе, storile tako slabe in neumne sklepe? Povsem vse jedno je, če se predloga vzprejme ali odkloni. Stranka, katera se poteguje za pravično volilno reformo, je nepremagljiva, ker je maziljena s socialnim oljem. Ta stranka je jedina, ki se v Avstriji bori za politično svobodo in socialno osvobodjenje. Proč s slahotiči vseh dežel! Mi hočemo splošno, jednako in direktno volilno pravico! Živelo ljudstvo!

V imeni čeških veleposestnikov je grof Palffy izjavil, da zahtevajo, naj volijo deželni zbori državne in da torej vladni načrt že po svoji podstavi ni v soglasju z njih nazor. Tudi s konservativnega stališča ne morejo načrta odobravati, ker niso za to, da bi imel vsakdo za-se volilno pra-

Listek.

Brat Metod.

(Črtica; spisal Fr. V.)
(Dalje.)

„Torej poslušaj!“

„Polu navdušenja in poln načrtov sem došel po maturi na počitnice k svoji materi. Trdno sem bil sklenil, da se vpišem na vseučilišču v filozofsko fakulteto. Niti materine prošnje, niti njene solze me niso mogle odvrniti od tega namena. Lahko si misliš, koliko sem trpel, poslušajoč dan na dan materine tožbe, ker so se ji izjalovile lepe nade, videti me kdaj pred altarjem maziljenca Gospodovega. Bil sem neposlušen, „sprijen“ sin! Pa mati se je sčasoma udala... Tožila ni več, ni me več prosila...; le včasih me je še vprašala, nočem li iti k domačemu župniku. Izvestno je upala, da se zgovornemu možu posreči, kar je njej izpodletelo. Tudi k temu me ni mogla pregovoriti. Najraje sem bil sam.

Kočica moje matere je stala izven vasi, osamljena in prisloujena na zelen griček, za katerim so se vzdigovali s temnimi gozdi poraščeni hribi. Le redko sem prišel z drugimi ljudmi v čotiko. Občeval sem le z graščakovimi, v kojih bližini je bil moj dom; pa tudi to jako redko.

Graščak Bothe ni bil plemenitnik, temveč navaden veleposestnik, ki je, predno je kupil grad, gospodaril na navadnem večjem kmetiskem posestvu. Njegov gradič je stal ob znožju gore, tako skrit mej košatim drevjem, da sta le stolpa na obeh straneh molela iz zelenja. Na desni in levi se je raztezal lep bukov gozd, katerega je Bothe spremenil v krasen park z belimi stezami in ribnjakom.

Bothe je imel dvoje otrok: sina Hugona, ki je študiral nekje v Švici tehniko, in mlajšo hčer Vero, ki je bila moje starosti.

Graščakovi so me bili vedno veseli, in zlasti gospa me je vselej s skoro pretirano prijaznostjo vabila, naj jih češče obiskujem, češ, da bo imela Vera vsaj družbo.

Vender sem največ časa prebil sam v gozdu, kjer sem si poiskal sivo, z mahom in lišajem poraščeno skalo. Na njej sedeč sem prebiral razna dela, ki sem si jih bil poprej v mestu preskrbel, — ali pa sanjaril o bodočnosti...

V istih počitnicah je obiskala Vero prijateljica in sošolka v institutu. Sedeč nekega dne na klopi ob potu, sem opazil, da se mi bližata Vera in prijateljica iz mesta. Vera naju predstavi:

„Gospod Pavel Lisec, filozof in spe — saj te smem tako imenovati, kaj ne? — gospica Berta Wernerjeva.“

Malu nerodno, pa kolikor možno uljudno sem se naklonil tujki. Ona pa mi je urno podala svojo rokico in me tako spravila iz zadrege.

„Močno ste bili utopljeni v svoje berilo, gospod Lisec“, je dejala Berta s sigurnim glasom, ki je izdajal preje izvedeno in izkušeno damo, kakor mlado, najivno dekle.

Ne vem, kaj sem odgovoril, le to vem, da ji je pritrdila Vera:

„Res, res; nečevi te motiti! Me grevi k ribnjaku; če se ti pozneje poljubi, priidi za nama.“ — Z Vero sva se tikala izza otročjih dni.

Predno sem kaj odgovoril, sta že stopali naprej po peščeni poti...

Lepo dekle je bila Berta, bujnih črnih las, žarečih oči, ljubeznjivega obrazka in divnega, stasitega telesa, kateremu je prilegala obleka tako tesno, da so se različno videle njene polne oblike. Kretala se in stopala pa je z neko eleganco in elastičnostjo, katero bi bil pri Veri zaman iskal. Še sem čutil njen žarki pogled, ki me je zadel iz njenih živih oči. Bil je to uprav zapeljiv pogled!

Neodločen, kaj naj storim, sedel sem nekaj časa na starem mestu, potem sem jo pa mahnil za gospicama. Mej potjo sem tu pa tam odtrgal cvetko in nabral mali šopek ciklamna, katerega sem prišel do ribnjaka, podaril novi znanki. Sprejela ga

vico, nego žele, da bi jo imel vsakdo v okviru politične organizacije. Glasovali pa bodo vzlic temu za predlogo, katera po sodbi vlade in večine javnega mnenja utegne biti koristna.

Mladoceli dr. Brzorad je dokazoval, da je vladna predloga le plašč, kateri naj zakrije krivice sedanjega volilnega reda. Brutalno zatiranje avstrijskih Slovanov trajalo bode še dalje. Jedina pot do pravice je splošna, jednaka in direktna volilna pravica. Ako je zbornica danes prostovoljno ne da, dala jo bo jutri neprostovoljno. Trditev, da bi splošna in jednaka volilna pravica vzela kmetom in meščanom ves upliv, je že davno ovržena. Danes si lahko vsakdo in v vsaki kuriji kupi volilno pravico. Historična podloga naše monarhije zahteva federalistično organizacijo in dokler se ta ne doseže, ne bo miru.

Stvaritelj koalicijskih netjakinj poljski poslanec Madeyski, bivši naučni minister, se je spomnil, da so poljski polanci l. 1873. protestovali zoper uvedbo direktnih volitev za državni zbor, ker so zastopali avtonomistično načelo. Dežele imajo različne značaje in niso navadne provincije, nego individualitete, vsled tega so tudi Poljaki avtonomisti. Najbolje bi bilo, ko bi se deželam prepustilo, naj si uredijo volilno pravico, kakor hočejo. V sedanjih razmerah je to nemogoče. Ker pa je preuredba volilnega reda nujno potrebna, bodo poljski poslanci sodelovali vzlic svojim avtonomističnim načelom. Vladni predlogi podstava je splošna volilna pravica. To pa ne zadošča, ker se z zakonito fingirano enakostjo ne odpravijo faktični razločki med ljudmi. Govornik je opravičeval sedanji parlament, obžaloval, da se pri razdelitvi novih mandatov niso odpravile stare krivice ter napovedal v tem oziru preminjivalni predlog, potem pa govoril zoper splošno in jednako volilno pravico.

Protisemit dr. Schreicher je dokazoval, da vladna predloga nikakor nima tistega pomena, kateri se jej pripisuje. Ljudstvo ima tudi vse druge reči v mislih, nego državnopravne prepire. Zbornica je nujno potrebna, da dobi v svojo sredo novih elementov, kar dela zdaj, je gola komedija. Poslanci delajo, kar hoče vlada, ljudstvo pa mora za to poslance drago plačevati. Vlada naj razpusti zbornico in izvedla bo ljudsko mnenje.

Poslanec Pfeifer je rekel, da bi bil za splošno volilno pravico, ko bi se volilo po skupinah, tako pa da zanj ni.

Levičarski vodja dr. Russ je konstatiral, da še nihče ni predloge pohvalil, niti vlada sama. Predloga je prvi korak k splošni volilni pravici.

Razprava se je potem pretrgala in na vrsto so prišle razne interpelacije.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 21. aprila.

Preziranje parlamenta. Omenili smo že, kako se je prezrl državni zbor pri slavnostni predstavi v gledališču za časa bivanja nemškega cesarja na Dunaju, ko se je poslancem bilo dovolilo le deset vstopnic, pa še te le za drugo vrsto sedežev na četrti galeriji. Nekaterim poslancem, zlasti levičarjem je to bilo le preveč, pritožili so se pri predsedniku zbornice poslancev, ta se je pritožil že pri

je z vidnim veseljem in ga vtaknila v bujne nedrije, — plačilo pa mi je bil zopet globok, žarek pogled... ta koketa!

Ciklamni so — tako je dejala — njene najljubše cvetice.

Ostali smo kake pol ure pri ribnjaku in govorili o marsičem. Berta je hvalila in občudovala naravno krasoto grajske okolice, zlasti lepi park s čistim ribnjakom. Metala je ribam krušne drobtinice in se zvonko nasmijala, kedar je segla katera hlastno po njih ali se zagnala nad vodo za mušicami in komarji...

Spremil sem ju do doma. Vera me je povabila, da jih popoldne obiščem, in hudomušno dostavila: „Upam, da se odslej ne boš dal tako prositi, kakor sicer...!“

Popoldne sem se skrbno pripravil za poset; zavratanik, manšete, ovratnica — vse je moralo biti novo. Čutil sem, da mi ni vse jedno, kako stopim pred Berto...

Predno pa sem odšel, me je vprašala mati v veži: „Pavle, ali greš v farovž?“

„Ne! V grad!“ odgovoril sem kratko, in težko mi je bilo, da sem moral tako odgovoriti. Saj bi bil vedno rad ustregel dobri materi. (Dalje prih.)

ministrskem predsedniku in grof Badeni je obljubil storiti potrebne korake pri dvornih uradih, da se kaj tacega več ne zgodi. Višji krogi so s tem pokazali, kako malo cenijo parlament in morda imajo tudi prav, kajti kriv je parlament sam, ker si ni znal ugleda pridobiti. Nemškemu cesarju je pa morda bilo ljubo, da ga niso vznemirjali obrazi avstrijskih parlamentarcev, ker on ni prijatelj nobenega narodnega zastopa.

Avstro-ogerska pogodba se še tako hitro ne obnovi. Težave se vedno bolj kupijo. Madjari nečejo privoliti, da bi kaj več donášali k skupnim državnim troškom, pač pa zahtevajo novih ugodnostij glede užitninskega davka, železnice itd. Sporazumljenje je torej težavno. Sedanja parlamenta pogodbe nikakor skleniti ne moreta. Naj se že sklene tako ali tako, toliko je gotovo, da nobene državne polovice ne bode zadovoljila. Če bi se torej pogodba v sedanjem državnem zboru sklenila, bi imele opozicijske stranke posebno ugodno sredstvo za agitacijo proti vladnim privržencem pri novih volitvah. Zaradi tega pa sedanja državna zborna ne bodeta več sklepala o pogodbi. Nove volitve za državni zbor bodo pri nas in na Ogerskem še letos ali pa v začetku prihodnjega leta. Vlada bi še rada, da sedanji državni zbor dovoli še proračun za bodoče leto.

Generalni sveti in vlada na Francoskem.

Za francosko radikalno vlado je pač neprijetno, da se je nad 50 sedaj zbirajočih generalnih svetov izreklo zoper progresivni davek in samo 10 zanj. V teh zborih sede največ premožni ljudje, ki bi morali v bodoče več davka plačevati, zato je naravno, da se za vladno predlogo ogreti ne morejo. Radikalni listi sedaj grozno zabavljajo proti radikalnim generalnim svetom. Nekateri pišejo, da poprej v Franciji ne bode bolje, da se premeni ustava. Radikalni listi trdijo, da izjave generalnih svetov nimajo nobenega pomena, ker generalni svetniki tu ne izražajo mnenja svojih volilcev, temveč varujejo le lastne koristi. V resnici pa vlada le čuti, da je to huda brca zanj. Jedino nado stavi sedaj na občinske volitve. Če ugodno ne izpadejo za vlado, se bode kmalu umaknila.

Irska predloga v angleški zbornici. V kratkem začne angleška zbornica razpravljati o novi irski predlogi, katero je predložila sedanja konservativna vlada. Predlogi se vidi, da vladi je največ na tem, da bi zopet mogli bogati veleposestniki oddati svoja posestva za več let v najem. Vse ugodnosti, ki se obetajo zakupniku v predlogi, so jako problematične vrednosti. Po tej predlogi bi se zakupna pogodba med posestniki in zakupniki sklenila na celih 30 let, sedaj so bile sklenene na petnajst let. Vsacih pet let bi se pa smele premeniti, če bi se cene pridelkov premenile. Poslednje določbo bi si znali izkoristiti posestniki, da bi povišali najemnino, kadar bi imeli priložnost dobiti zakupnika, ki bi več plačal. Ko bi pa zakupnik hotel premeniti pogodbo, se bode pa že našle vse mogoče ovire.

Italijani v Afriki sedaj jako pridno grade utrdbe. Štiri so baje že dodelane. Kakor se vidi, nikakor še ne mislijo ostaviti Afrike. Utrditi se hočejo, da jih Abesinci ne bodo mogli pregnati. General Baldissera baje celo misli ob ugodnem času razširiti italijansko posest. Kako se obnese Baldisserovi načrti, ne vemo. To je pa gotovo, da bode za Italijane Eritreja vedno le veliko breme, dobička pa jim ne bode donášala. Preskrbovanje vojakov v Afriki stane silno mnogo, kajti ne le živež in streljivo, temveč tudi vodo morajo dovažati v Afriko. Ondotna pokrajina je popolnoma nerodovitna. Trgovske vrednosti tudi nima nobene, dokler so v Sudanu tako zmedene razmere in dokler vlada nasprotstvo med Abesinci in Italijani.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 17. aprila. Ko smo se pred tremi leti poslavliali s solzami od našega vrlega, občeprijutljivega gospoda nadučitelja Fr. Golmajerja, pač ni nikdo mislil, da bomo za njim tako hitro plakali na gomili njegovega naslednika. Gospoda J. Bantana, nadučitelja ni več; krije ga že črna zemlja. Dne 15. aprila položili smo telesne njegove ostanke v hladni grob k večnemu počitku. Njegova nagla smrt nas je toliko bolj pretresla, ker bi ne bil nikdo mislil, sodeč po unanosti ranjkega, da je nosil mož še dolgo časa kal bolezní v sebi. Pač je tožil večkrat, da čuti bolečine, a človek mu je težko verjel, ker je bil krepak in zdrava, rdeča barva ni kazala, da bi imel v sebi nevarno bolen. Dva dni pred smrtjo je pisal celo svojemu svaku, da ga obišče meseca maja. Pretečeno nedeljo

ga je napadel krč v želodcu, a dan pozneje, okoli poludne je končal svoje življenje. Gospodu župniku je bilo le mogoče, ga še v sveto olje djeti. Poklicani zdravnik g. dr. Schifferer je prišel vže prepozno in mogel le smrt konstatovati. Da je bil ranjki nadučitelj priljubljen in spoštovan, kazal je pogreb. Prišli so mu zadnji čast skazat vsi sloji tukajšnjega naroda in iz bližnje okolice, njegovi tovariši. Prostorna farna cerkev je bila napolnjena občinstva. Na njegovo krsto položili so krasne vence: posojilnica, kmetijska podružnica, krajni šolski svet in prijatelji. Po končanih cerkvenih obredih, pomikal se je dolg spreved, na čelu mu šolska mladina z zastavo — na pokopališče. Marsikatero oko je bilo solzno. Pokojnik, ki je zapustil vdovo in petero nepreskrbljenih otrok, je bil v šoli marljiv in natančen. A, da si je imel kot šolnik vedno veliko dela in truda, se je vendar z vso ljubeznijo in energijo oklenil tako posojilnice, kakor tudi kmetijske podružnice. Kot posojilnični tajnik je svoj posel opravljal brezplačno, tako vestno in natančno, da se je nadzornik posojilnice izrazil, da je loško-potoška posojilnica v tako lepem redu, kakor malo katera. Koliko pa je ranjki se trudil za kmetijsko podružnico, koliko delal na njenem vrtu koji so nedavno napravili, o tem bi bilo preobširno pisati, ako bi hoteli oceniti njegov napor in trud. Ranjki Bantan je bil tudi prijazen v občevanji; dičila ga je nadalje lepa narodna zavest, kajti bil je narodnjak v pravem pomenu besede. Da se narodnost pri nas čim boljje razcvita, gre tudi ranjkemu velika zasluga. Potočani bomo pokojnega nadučitelja težko pogrešali in ga ohranili v najlepšem spominu.

„Glasbena Matica“.

(Poročilo tajnika „Glasbene Matice“ dr. Vlad. Foersterja, podano slavnostnemu občnemu zboru z dne 15. aprila t. l.) (Dalje.)

Še-le sedaj, ko je bilo velikansko delo v glavnem delu pripravljeno, stopilo je društvo s svojim projektom oficijelno na javnost. V prvi vrsti naznanil je odbor v ljubljanskega občinskega sveta seji z dne 20. svečana t. l. nameravano prireditve koncertov na Dunaji po občinskem svetniku gosp. Antonu Sveteku, ki je stavil sledeči nujni predlog: „Mestni zbor se izreče, da radostno pozdravlja in odobrava namero „Glasbene Matice“, izraziti stolnemu mestu Dunaju za velikodušno, o potresni katastrofi mestu Ljubljani naklonjeno pomoč iskreno hvaležnost s tem, da priredi na Dunaji dne 23. in 25. marca letos zahvalna in dobrodelna koncerta na korist ubožnemu zakladu dunajskemu, avstrijski družbi „Rudečega križa“ in dunajski prostovoljni rešilni družbi. Zatorej mestni zbor tudi, izrekujoč, da tolmači „Glasbena Matica“ v tem slučaju srčna čutila ljubljanskega prebivalstva, gospodu županu naroča, da to izjavo takoj primernim potom naznani zastopu stolnega mesta dunajskega.“

Predlog kojemu je sledilo utemeljevanje, sprejel je slavni občinski svet ljubljanski soglasno z dobroklici. Vsled tega sklepa naznanil je gospod župan Grasselli društveno namero dunajskemu mestnemu zastopu. Odbor sporočil je pa isto zavodom, kojim je naklonil čisti iznos dunajskih koncertov in sicer mestnemu magistratu na Dunaji kot oskrbovatelju ubožnega zaklada, dunajski prostov. rešilni družbi, avstr. družbi „Rudečega križa“ in pa vodstvu ljudskih kuhinj dunajskih; uvažuje namreč, da si je tudi slednje društvo pridobilo trajnih zaslug pri rešilni akciji, uvedeni v korist po potresu poškodovanim ljubljancem, privzel je odbor tudi to društvo kot četrtega udeleženca pri razdelitvi čistega koncertnega iznosa.

Po ljubeznjivosti gosp. generalnega ravnatelja namestnika južnih železnic Henrika Pfeifferja pl. Wellheim in gosp. predstojnika ljubljanske postaje Gutmana dovolilo je vodstvo c. kr. priv. južne železnice pevskega zboru in njega spremstvu za vožnjo na Dunaj in nazaj v izredni munificenci pravico vožnje proti plačilu malenkostne režijske pristojbine 3-64 za III. in 5-46 za II. razred med tem ko se je znižala voznina za druge udeležence nepevce za polovico. To je prva velika dobrota, koja je v izredni meri pripomogla društvu k uresničenju dunajskih koncertov.

Drugo dobroto zahvali društvo v prvi vrsti prebl. gosp. dež. predsedniku baronu Heiniu, ki je sledil z velikim zanimanjem napredek priprav za koncerte in ki je dovoliti blagovolil, da dobijo pevke, kolikor jih je v javnih zavodih in v šolah, kakor tudi gosp. profesorji in učitelji-pevci potrebni dopust.

Jednako dobrohotnost izrazila so tudi vsa ostala vodstva državnih in avtonomnih uradov; našlo je društvo povsodi naklonjenost in dovolil se je vsem uradnikom-pevcem potrebni 7dnevni dopust. Subskripcija, koja je uvedel odbor pevskega zbora med odličnimi rodoljubi in svrhu pokritja velikih stroškov podjetja, bila je dokaj uspešna. Navesti je tu posebno ljubljanske rodoljube, ki so prispele s skupnim doneskom 568 gld., v Kranju se je nabralo 144 gld., na Vrhniki 27 gld. itd. pevski zbor „Glasbene Matice“ prispel je potom mesečnih doneskov še svoto 900 gld. Slavni občinski svet ljubljanski naklonil je pa društvu v rečeno svrhu izredni donesek 500 gld.

V istem času, kratko pred odhodom „Glasbene Matice“ na Dunaj, stopil je dunajski koncertni

komite v zvezo s slavnim češkim komponistom g. Antonom Dvořakom in osigural si je slednjega obljubo, da pride osebno dirigirati svojo veliko balado „Mrtvaški ženini“, koja je činila vzpored drugemu koncertu društva na Dunaji. Počastil je s tem svetovno slavo uživajoči skladatelj društvo, ki je od prvih svojih koncertov semkaj trajno kultiviralo njegovo muzo.

Kratek čas do odhoda pevskega zbora na Dunaj izkazuje prireditve obeh za Dunaj pripravljenih koncertov v Ljubljani dne 9. oziroma 16. aprila.

Omeniti je tudi, da je fotografiral zbor „Glasbene Matice“ brezplačno in iz lastne inicijative tukajšnji fotograf gosp. Viljem Helfer. Fotografije bile so v tukajšnjih in v dunajskih prodajalnicah javno razstavljene in budile so povsodi veliko zanimanje mej občinstvom. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. aprila.

— (Občinske volitve.) Jutri voli drugi volilni razred. Izvolitev narodnih kandidatov sicer ni dvomljiva, vendar pa je želeli kolikor mogoče številne udeležbe, ker je mogoče, da bodo klerikalci na tisti način, kakor pri volitvi v tretjem razredu, skušali delati zgago.

— (Osozna vest.) Za učiteljico na mestni nemški dekliški šoli je imenovana gosp. Jakobina Naglas, doslej pomožna učiteljica na istem zavodu.

— (Dobrodelne predstave) v korist „Josefinu“ so sedaj končno določene. Nemška vrši se dne 29. in 30. aprila (vstopnice dobivajo se pri g. Till-u); slovenska pa dne 9. maja. Zadnja morala se je radi tega odložiti, ker so pevke in pevci vsled koncertov „Glasbene Matice“ bili nekoliko zdržani. Od slovenske strani bode se predstavljala igra: „Na ženitovanskem popotovanju“ in pela operetka: „Na Vrbskem jezeru.“ Pričelo se bode s prologom, kojega je zložil za ta večer g. Gangl; končalo pa z živimi podobami. Nadrobnejši program objavimo v kratkem, ter samo želimo, da bi se slovensko občinstvo istotako živo zanimalo za slovensko predstavo, kakor se nemško zanima za svojo, vsled česar se bode leta ponavljala 30. aprila!

— (Proste vaje v telovadnici Sokola) bodo jutri sredo zvečer od 8.—10. ure; naprošeni smo, opozoriti člane, da se udeležijo gotovo teh vaj prav mnogobrojnem številu. Telovadnica je zdaj, ko so minuli „Glasbene Matice“ koncerti, zopet popolnoma urejena za telovadbo, ki se marljivo goji vsak dan.

— (Domača umetnost.) Gospod Ludovik Grilec, akademični slikar, najplodovitejši naš portretist je razstavil v izloznom oknu g. Kolmanove prodajalni na glavnem trgu zopet nov proizvod specijalne svoje stroke, in sicer pastelni portret c. kr. carinskega uradnika Oskar Schreya v Trstu. Izmej vseh doslejšnjih slik Grilevih je po naši sodbi ta portret njegovo najboljše slikarsko delo. Umetnik nam predločuje tu imenovanega uradnika v naravni velikosti do kolen. Portretovanec stoji ob rdečepogrneni mizici v uradniški svoji uniformi povsem lahkotno v neprisiljeni postavi, zroč gledalcu v obraz odkrito in mirno. Glava mu je modelovana jako plastiški, zlasti visoko čelo je kaj izrazovito, anatomske pravilno, s katerimi je dolnji del obličja v skladnem sorazmerju. Sličnost posnetka z živim izvirnikom je vrlo dobro pogojena in to ne samo po plastiki glavine podobe, temveč i po vsej oblični fizionomiji, posebno v globokih očeh je osredotočen ves označujoči izraz portretovanega gospoda. In kakor je naravna, popolnem neprisiljena njegova telesna postava in pravilen obris glavine silhouette, istotako naravno ter povsem neafektovano slikan je inkarnat obličja. Da, inkarnat, t. j. mesna barva obličja, je toli čista in jasna, kakor bi imeli živega človeka pred očmi, zlasti ker so sence obrazove jako mehke in prozorne ter njih prehodi in odsévi virtuosno oblaženi. Skratka: Grilec je mojster v slikanju s pastelnimi bojami, ki ve porabiti njih baržunastomehke tinte od najsvetlejšega blišča do najtemnejšega senčila. V blagem razmerju z obraznim inkarnatom je naslikana tudi portretovančeva obleka: z mehkiimi, toplimi tintami, prehajajočimi v globoke sence. Vsa podoba se dviga kaj plastiški iznad svetlo-zelenkastega ozadja. Prezreti pa ne smemo jako genijalno in anatomske pravilno slikanih rok, katerim se vidi, da njih je umetnik posnel pa naravnem modelu. Gospod Ludovik Grilec, kakor smo že zgoraj rekli, je najplodovitejši slikar por-

tretov, pravi specialist v tej stroki, da ga moremo gorko priporočati občinstvu.

— (Najden kostnjak.) Na Krakovskem nasipu, kjer kopljejo sedaj temelj za zgradbo nove hiše gospe Kovačeve, našli so danes dopoldne delavci v globočini dveh metrov človeško lobanjo in pozneje tudi človeško ogrodje. Ker ni bilo najti nikakega sarkofaga, ni verjetno, da bi kostnjak bil iz rimske dobe, ampak so to najbrže ostanki kakega naplavljenega trupla, ker je znano, da je še v prošlem stoletju breg Ljubljance segal do srede današnjega nasipa.

— (Za stavbo gimnazijskega poslopja v Kranju) razpisan je bil natečaj za ponudbe stavbenih podjetnikov do dne 18. aprila t. l. na podlagi proračuna stavbenih stroškov 110.700 gld. Oglasilo se je 5 stavbenih tvrdk s sledečimi ponudbami: Gust. Tönnies za 104.500 gld., Viljem Treo za 95.000 gld., Madile iz Celovca za 92.000 gld., Filip Zupančič za 88.500 gld., Kranjska stavb. družba 88.000 gld. Občinski odbor mesta Kranj je v svoji seji dne 19. aprila t. l. potrdil najcenejšo ponudbo kranjske stavbinske družbe, kajti pri velikih troških, katere mestu Kranj nalaga stavba gimnazijskega poslopja, morajo mestni odborniki štediti, kjer je le mogoče. Stavbena družba bo pričela z izvrševanjem prevzete stavbe še ta teden. Gimnazijsko poslopje mora priti letos pod streho, v jeseni 1897. pa se ima izročiti svojemu namenu.

— (Nova posojilnica.) Iz Velikih Lašč se nam poroča 18. aprila: Današnji dan moramo zopet zapisati z zlatimi črkami v zgodovino naše občine. Ustanovili smo si posojilnico. Kadar se bode sedaj poročalo o obstoječih posojilnicah na Kranjskem, ne bode mo več mej tistimi okraji, ki nimajo svoje posojilnice. In kar je najvažnejše, sklenili smo, da se dobiček, ki ga bode dajala posojilnica, uporabljala vedno le v občino korist. V tem oziru se naša pravila ne smejo nikdar izpremeniti. Kolikor je nam znano, je to prva posojilnica, ki se je s tem načelom ustanovila. V odbor izvolili smo si gospode: Matijo Hočvarja, ravnateljem, Frana Grebena, njegovim namestnikom; odbornike pa: Ferdinanda Doganca, Josipa Hartmana, Ivana Hočvarja, Matijo Ivanca, Naceta Viranta in Ivana Žužka. Kakor hitro bode okrožno sodišče našo novo posojilnico registrovalo, začela bode ta poslovati in objavimo to še ob svojem času.

— (Iz Novega mesta) se nam piše z dne 19. aprila t. l.: „Dolenjsko pevsko društvo“ priredilo je dne 18. t. m. v čitalničnih prostorih „Narodnega doma“ svojim članom spomladanski koncert, obeležajoč iz 7 pevskih točk in ples. Pevske točke izjavale so se prav dobre, posebno se je odlikovala gospica Milka Dolenc. Dolenjsko pevsko društvo“ priredilo je ta večer posebno ovacijo svojemu pevovodju, slovenskemu skladatelju gospodu Ignaciju Hladniku s tem, da mu društveni prvosedaik gospod dr. Defranceschi po izbornem nagovoru vročil dragocen brilanten prstan, kojega so mu kupili člani pevskega društva v znak ljubezni in hvaležnosti. Priznati se mora, da naše „Dol. pevsko društvo“ v zadnjih dveh letih prav vrlo deluje in napreduje.

— (Otrok zgorel.) Na zlatem Polju v brdskem okraju se je sedemletna hčerka posestnice Katsrine Slapar preveč približala ognju, kateri so otroci zanetili. Dekletu se je unela obleka in otrok se je tako opek, da je umrl.

— (Talijska rešitev življenja) v znesku 20 gld. je dež. vlada nakazala Ani Svete z Brega, ker je dne 19. novembra t. l. rešila iz vode dečka Antona Subadolnika z Brega.

— (Drzen napad.) Dvaindvajsetletni pleskar Martin Vidovič, rodem iz ptujske okolice, je v Gradcu pri belem dnevu napadel nekega sprehajalca, ga vrgel ob tla, mu vzel uro in verižico potem pa zbežal. Ljudje so hiteli za njim in ga ujeli v neki hiši, ko je hotel splezati v stranišče.

* (Demonstracije v Zagrebu.) Zaradi demonstracij za časa cesarjeve navzočnosti v Zagrebu na več mesecev obojeni pravnik Balasko se je predvčerajšnjim po prestani kazni vrnil v Zagreb. Tu ga je pričakovala številna množica in mu prirejala ovacije, kar je policijo napotilo, da je začela s sabljami udarjati po demonstrantih. Več oseb je bilo ranjenih, mnogo aretovanih. Brutalno postopanje policije je ljudstvo zelo razburilo in jelo je res demonstrirati ter pobilo županu okoli.

* (Stradalec po poklicu.) Giovanni Succa strada na Dunaju in sicer z velikim uspehom. Včeraj je minil triindvajseti dan njegovega prostovoljnega posta, a stradalec je še vedno zdrav in vesel. Težak je bil včeraj 59,9 kilogramov, začetkom stradanja pa 86 kilogramov.

* (Umor in samomor iz ljubezni.) Trgovca Fuchs je živel v ugodnih gmotnih razmerah in vsi znanci njegovi so občudovali, kako je ljubil svojo ženo, s katero je živel že 31 let v najsrečnejšem zakonu. Pred nekaj leti je umrl njega sin. Ženo njegovo je takrat vsled žalosti zadela kap, da se ni mogla več ganiti. Fuchs ji je požrtvovalno stregel, prodal celo svojo trgovino, samo da bi mogel vedno biti pri svoji ženi. Ker je izvedel od zdravnikov, da ženi ni nikake pomoči več, da umrje

v kratkem, je mož sklenil, umreti s soprogo. Ustrelil je ženo in potem samega sebe.

* (Atentat z dinamitom.) Neki imoviti tovarnar v Lizboni se je v nedeljo zvečer peljal po samotnem dravoredu, ko je nekdo pristopil k vozu in vrgel vanj dinamično bombo. Ta je razpočila in na kosce raztrgala tovarnarja in kočijaža, voz in konje.

Književnost.

— Mittheilungen des Musealvereines für Krain. Izšel je prvi sešitek IX. zvezka, kateri ima naslednjo vsebino: Zum Wechsel in der Schriftleitung; V. Levec: Schloss und Herrschaft Föding in Oberkrain; O. Gratzky: Laibach in Urkunden des königlichen Bibliotheks-Archives in Venedig; F. Seidl: Das Klima von Krain; O. Gratzky: Aus dem Zunft- und Gewerbeleben Krains; F. Schulz: Abnorm gefärbte Nebelkrähe; O. Gratzky: Ein Gebürenchbuch aus der französischen Verwaltung Krain; Kleinere Mittheilungen. Urednik nemških publikacij muzejskega društva je sedaj vsled preselitve bivšega urednika prof. A. Kaspretza v Gradec prof. dr. Oskar Gratzky.

Brzobjavke.

Dunaj 21. aprila. V poslanski zbornici se je danes nadaljevala razprava o volilni reformi. Govorili so Kramaf, minister Rittner, Dipauli, Kaltenegger in Richter.

Dunaj 21. aprila. Po najnovejših dispozicijah bode poslanska zbornica v tekočem zasedanju razen volilne reforme rešila samo še eksekucijski red, zakon glede zemljiškodavnega katastra in — po premembah, katere bode gospodska zbornica sklenila na željo vlade — penzijski zakon.

Budimpešta 21. aprila. Znani židovski milijonar Moric baron Hirsch je nocoj umrl star 65 let. Njegova zapuščina se ceni nad 300 milijonov. Ker ni imel otrok, se sodi, da je to zapustil v židovsko-narodne namene.

Pariz 21. aprila. Največji finančni minister, kar jih je imela Francoska, Leon Say je danes v starosti 70 let umrl.

Berolin 21. aprila. Včeraj je centrum interpeloval glede dvobojev. Bebel je posredno napadal cesarja, da pospešuje dvobojevanje. Pričakovati je viharne debat.

Čast. slov. učiteljstvu v pojasnilo!

Sklicevaje se na našo izjavo v zadnji števec „Popotnika“ naznanja podpisani odbor, da v združenju „Učit. Tovarš.“ od nekega predsednika sklican občni zbor „Pedagog. društva“ se ne strinja s pravili, vzlasti ne s §§ 14., 17., 25. in 29. „Pedagogičkega društva“, čegar sedež je vsled § 29 v Krškem.

Sklicani zbor smatrati se more tedaj le kot osnivalni zbor novemu društvu jednakega imena, toda z drugimi pravili.

Kadar se ustanovi tako društvo, ki bode tudi dejansko se poprijelo intenzivnega in vsestranskega „pedagogičko-literarnega delovanja“, tedaj mu vodstvo „Pedagogičkega društva v Krškem“ zaradi potrebne slege ne bode delalo konkurence, ampak sedanji odborniki bodo celo občnemu zboru svetovali, da krško pedagogičsko društvo ustavi svoje literarno delovanje ter postane zopet — navadno okrajno učiteljsko društvo, — kakoršno je bilo v početku.

V Krškem, dne 19. aprila 1896. l.

Odbor (vodstvo) „Pedagogičkega društva“.

Poslano.*

Na Dunaju izhajajoči socialno-demokratski list „Delavec“ je priobčil v 9. številki z dne 20. marca t. l. poročilo iz Logatca, ki na najpogostejši način blati našega občestvovalnega, prečastitega gospoda Lovrenca Berganta, nazivljajoč ga ljudskega „izkoriščevalca“ in brezsrčnega „oderuba“, ki brez usmiljenja zahteva zadnji krajcar od siromaka.

Naš prečastiti gospod župnik ne potrebuje zagovornika. Njegovo neomadeževano življenje, njegova nesebičnost, njegova verna za časi in večni blagor župljanov, njegova skrb do revežev, kateri bi ga morali po pravici imenovati svojega očeta, ga dviga visoko nad vsako, še tako zlobno obrekovanje. Spoštovanja in udanosti mu tudi ni vzel omenjeni dopis, ki obsega toliko laži, kolikor stavkov. A da zadostimo splošni razburjenosti, ki je vsled tega razvladala med ljudstvom, pozivljamo s tem javno uredništvo „Delavca“, da prekliče obrekovanje, katero je sprejel tako radovoljno v svoj list. Obzljajemo, da je v listu kot urednik podpisan — Logačan. Onim „organizovanim železničarjem“ v „Delavcu“ pa naznanjamo kot odgovor na njih surov napad, da je bil obče priljubljen gospod župnik v občinski seji dne 14. t. m. zaradi svojih zaslug za obsešno logaško župnijo z vzklikom izvoljen častnim občanom gorenjelogaškim.

Občinski odbor gorenje-logaški

dne 16. aprila 1896.

Karol Puppis. Mihael Gostiša. Julij Lenassi. Fran Semrov. Ivan Rihar. Fran Istenič. Ivan Kobav. Matevž Rupnik. Fran Urbas. Fran Gostiša. Fran Tomažin. (2289)

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Praznika zemljišče na Rašici, cenjeno 1000 gld., ponovljeno, dne 24. aprila in 29. maja v Velikih Laščah.
Jožefa Meterce zemljišče v Zabreznici, (preloženo), dne 24. aprila in 26. maja v Radovljici.
Janeza Kokalja posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2563 gld. 50 kr. in Jurija Majhoroja polovica posestva v Predgradu, cenjeno 35 gld., oba dne 24. aprila in 29. maja v Črnomlju.

Antona Rojseka posestvo v Sapu, cenjeno 640 gld., (relicitacija dne 25. aprila v Ljubljani).

Konkurs: Ivan Benet, krojač in posestnik v Kranjski Gori; konkursni komisar g. okr. sodnik Fran Andolšek v Kranjski Gori, upravitelj konkursne mase g. notar Adolf Bakes v Kranjski Gori. Shod upnikov dne 27. aprila, tirjatve oglasiti je do dne 15. maja.

Loterijne srečke 18. aprila.

Na Dunaji: 33, 58, 90, 83, 36.
V Gradci: 34, 6, 78, 77, 9.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	739.9	7.8	sr. vzhod	oblačno	
21.	7. jutraj	741.1	6.0	sr. vzjvzh.	dež	1.0
"	2. popol.	741.4	9.9	sl. jvzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 7.5°, za 3.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. aprila 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta	122	"	45	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	10	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	974	"	—	"
Kreditne delnice	392	"	50	"
London vista	120	"	20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80	"
20 mark	11	"	74	"
20 frankov	9	"	55	"
Italijanski bankovci	44	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dné 20. aprila 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	204	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	486	"	50	"
Papirnati rubelj	1	"	27	"

Pređa se

v fužini za sekirne kovače 1 1/4 ognja.

Več se poizvje pri g. Antoniji Jamar v Škofji Loki. (2224—4)

Prostovoljna dražba.

Dné 24. t. m., t. j. na sv. Jurja dan, ob 10. uri dopoldne

prodajam na prostovoljni dražbi na lici mesta po zimi posekan

stavbinski les

v svojih gozdih v Št. Jurju pri Kranju, tik okrajne ceste Kranj-Kamnik.

Prodajalo se bode v dveh razdelkih in sicer:

I. 134 celih smrekovih debel z oklicno ceno 400 gld.

II. 260 celih smrekovih debel s oklicno ceno 550 gld. in 145 celih hrastovih debel z oklicno ceno 1100 gld.

Št. Jur pri Kranju, dné 20. aprila 1896.

Aleksij Bergant,

posestnik.

(2288—1)

Dunajske

Štefanija-moderce

elegantne fačone

domače moderce

III. (iz rastlinskega svilka) (2054-7)

korzetna varovala

ženske in otroške nogovice

prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Zastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjem stolpcu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 6 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Anzees, Ischl, Gmun, Šon, Solingrad, Steyr, Lina, Budejovce, Pilsen, Marijine vane, Hebe, Karlova vane, Francova vana, Prago, Ljupko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solingrad, Dunaj via Amstetten.
Ob 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 15 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solingrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Brezno, Gurth, Genova, Paris, Steyr, Lina, Gmundena, Ischl, Budejovce, Pilsen, Marijine vane, Hebe, Francova vana, Karlova vana, Prago, Ljupko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Kasna tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 36 min. šest popoldne osebni vlak v Lescob-Hled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljupke, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsen, Budejovce, Solingrad, Lina, Steyr, Gmundena, Ischl, Anzees, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 15 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 55 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljupke, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsen, Budejovce, Solingrad, Lina, Steyr, Paris, Genova, Gurth, Brezno, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
Ob 2. uri 55 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.
Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabela, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. jutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 5 min. popoldne " " " " " "
Ob 6. uri 50 min. večer " " " " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " " " " "
Ob 6. uri 30 min. večer " " " " " "

(1705-91)

Zdrav, krepak

učenec

s primerno šolsko naobrazbo, se išče za neko tukajšnjo specerijsko trgovino. Dečki z dežele imajo prednost. (2291—1)

Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp. Budapest“. 1927-20)

Ustanovljena l. 1874.

Josip Sorgosch

c. kt. tobačne tovarne asistent

Franja Sorgosch roj. Erbežnik

— ur. potočena. —

Salicija

Ljubljana

dné 20. aprila 1896.

Mesto vsakega drugega naznanila.

(2287)

Št. 40 pr.

Razpis.

(2286)

Pri deželnem odboru kranjskem oddati je

služba kancelijskega adjunkta

z užitki IV. za deželne uradnike veljavnega plačilnega razreda.

Eventualno se oddasti tudi službi kancelijskih oficijalov I. in II. razreda z užitki V., oziroma VI. plačilnega razreda.

Prošnje za jedno teh služb naj se pošljejo z dokazi o starosti, študijah, vsposobljenosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in dosedanjem službovanji prosičevem

do 20. maja 1896. l.

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 15. aprila 1896.

Kranjska stavbinska družba.

S tem dajemo na prijazno znanje, da smo po reorganizaciji in pomnožitvi tehniškega in administrativnega vodstva pri naši stavbinski družbi mesto umrlega ravnatelja gospoda **Maksa Krenner-ja** oddali po svoji odlični strokovnjaški delavnosti in posebno po v zadnjih letih pod njegovim osebnim vodstvom izvršeni zgradbi impozantne finančne in poštne palače v Trstu tudi tukaj dobro znanemu arhitektu gospodu

Rudolfu Göbel-u

istotako smo v svojo službo pridobili kot stavbinskega mojstra in stavbinskega voditelja gospoda **Franca Kaudela**, ki je poprej več let v jednaki lastnosti deloval pri Union-stavbinski družbi na Dunaju z najboljšim uspehom. Ker ostane tudi arhitekt in stavbinski mojster gospod **Anton Wolf** v naši tehniški pisarni, mislmo, da po združitvi tako izbornih, mejsebojno se dopolnjujočih vodilnih moči, zamoremo ustreči na nas stavljenim zahtevam glede vsake vrste stavbinskih del v Ljubljani kakor tudi zunaj najtočneje, najceneje in najvestneje.

V Ljubljani, dné 10. aprila 1896.

(2211—3)

Upravni svet.

Inžener B. Bořkovec & arhitekt O. Dvořak

stavbinsko podjetje v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu

se priporočata za projektiranje in izvršitev

(2252—2)

zasebnih in industrijskih visokih stavb

kakor tudi kanalizacij, vodovodov in zgradb mostov.